Concursul Internațional „George Enescu"

(Grigore Constantinescu – 9 septembrie 2009)

Intrat în tradiția Festivalului internațional enescian, Concursul care se desfășoară în aceeași perioadă a cunoscut o istorie paralelă, marcată cu două decenii în urmă de o nedorită suspendare datorată oficialităților regimului „ideologioc" trecut. Revenirea în actualitate a propus, în 1991, patru secțiuni, Compoziția adăugându-se interpretării violonistice, pianistice și de canto. La dorința, nefericită firește, președintelui ultimelor trei ediții, Ioan Holender, specialitatea Canto a fost exclusă inexplicabil.

Totuși, în formula actuală, putem aprecia că această competiție, a 15-a ediție, are însă un renume apreciabil, dacă ținem seama de numărul înscrierilor și, mai ales de cel al participărilor efective, cu tineri muzicieni veniți din 40 de țări. Pentru compoziție au fost propuse juriului (președinte compozitorul Octavian Nemescu) 184 de lucrării, din care au fost selectate premii pentru Muzică de Cameră: QIAN SHEN – YING (China – lucrarea „Feng lei ying") și pentru Muzică Simfonică: LAM – LAN – CHEE (Hong Kong – lucrarea „Misterious place"). La pian, de-a lungul celor patru etape, evoluția a 41 instrumentiști ne-a oferit un parmares extrem de restrâns, de altfel ca și rezultatul ascultării de către juriu al celor 40 de violoniști. Îi putem menționa deci pe laureații cu Premiul I de la secțiunea pian – AMIR TEBENIKHIN (Kazahstan) și de la secțiunea vioară – JAROSLAW NADRZYCKI (Polonia).

Tot conform tradiției, Concertul de gală a oferit publicului de la Ateneul Român evoluțiile interpretative ale premiilor maxime. Cu **Concertul pentru vioară** de Sibelius, lucrare cântată de laureații competiției din ultimele ediții (Alexandru Tomescu, Anna Țifu), polonezul s-a făcut remarcat mai ales prin cultura nobilă a sunetului violinei sale, favorizând astfel spiritul liric. La pian, surpriza abordării **Concertului nr. 3** de Rachmaninov a conferit prezenței lui Akir Tebenikhin impresia unei valoroase sinteze între gândire, echilibru de mijloace și emoționalitate, calități care merită să argumenteze ideea că, în viitorul acestui septembrie muzical îl vom reasculta ca oapete al Festivalului.

Este acest Concurs una din dimensiunile de interes ale acestei ediții a XIX-ea? Desigur, atâta vreme cât vom fi convinși de necesitatea afirmării perspectivei Festivalului și Concursului „George Enescu" prin valoarea celor mai tineri muzicieni ai momentului.